

РЕШЕНИЕ

№ 225

гр. Пловдив, 15.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Станислав П. Георгиев

Членове: Стоян Ат. Германов
Христо В. Симитчиев

при участието на секретаря Анна Д. Стоянова
като разгледа докладваното от Христо В. Симитчиев Въззивно гражданско дело № 20225000500464 по описа за 2022 година

Р

Производство по реда на чл. 258 - 273 от ГПК.

Постъпила е въззивна жалба с вх. №22182/24.08.2022 г. Сдружение „М.“ с ЕИК, със седалище и адрес на управление- гр. С., ул. “Б.” №17, ет.4 против Решение № 1097 от 22.07.2022 г. по гр.д. №2922/2021 г. по описа на Пловдивския окръжен съд, с което се отхвърля предявения от сдружението против „Г.Ф.“ ООД, ЕИК, със седалище и адрес на управление гр. П., ул.“Й.Г.” №38, ет.3, иск за осъждането на ответника да заплати сума в общ размер на 7 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, под формата на пропуснати ползи, поради извършено от ответника нарушение на правата на авторите - членове на сродни дружества за колективно управление на права, представлявани на територията на Р България от сдружението, върху всеки от обектите по чл.3, ал.1, т.1 и т.2 от ЗАПСП, включени в седем музикални произведения /по 500 лв. за музиката и по 500 лв. за текста /литературното произведение/, свързан с музиката, а именно:

1. LABOR OF LOVE /Лейбър ъф Лоф/ - Ned Doheny /Нед Доени/, композитор и автор на текста: DOHENY, NED /Доени, Нед/, член на американското дружество А....., представляван от М.;
2. DRIVE ME WILD /Драйв ми Уаилд/ - Alexia Coley /Алексиа Коули/,

-композитор и автор на текста: COLEN, ALEXIA SUZANNAH /Колън, Алексиа Сюзън/, член на английското дружество Р., представляван от М.;

-композитор и автор на текста: GENTRY. ROBERT /Джентри, Робърт/, член на английското дружество Р., представляван от М.;

3. SCARED OF SOMETHING /Скеърд Ъф Съмтинг/ - Gizelle Smith /Жизел Смит/

композитор и автор на текста: FANNY GOLEBIEWSKI GIZELLE FRANCOISE JEANINE /Фани Голебиевски Жизел Франокос Жанин/, член на английското дружество Р..., представляван от М.;

композитор и автор на текста: KOOR DAVID BENJAMIN LOUIS /Куур Дейвид Бенджамин Люис/, член на английското дружество Р..., представляван от М.;

композитор и автор на текста: WAGNER. STEFFEN /Щафан Вагнер/, член на немското дружество GEMA, представляван от М.;

4. IN THE BLACK OF NIGHT /Ин дъ Блек ъф Найд/ - SLOW TRAIN /Слоу Трейн/

композитор и автор на текста: HANSEN. MORTEN /Хансън, Мортън/, член на датското дружество KODA, представляван от М.;

композитор и автор на текста: NICHOL. MICHELLE NICOLE /Никол, Майкъл Никол/, член на английското дружество Р..., представляван от М.;

5. LEMON TREE /Лемон Трий/ - Alle Farben & Fool's garden /Алле Фарбен и Фуул'с Гардън/

композитор и автор на текста: FREUDENTHALER PETER /Фройденхалер, Питър/, член на немското дружество G..., представляван от М.;

композитор и автор на текста: HINKEL.VOLKER /Хинкел, Фолкер/, член на немското дружество G..., представляван от М.;

6. QUE PENA (Ele Ja Nao Gosta Mais De Mim) – Gal Costa & Caetano Veloso /Ке Пана (Ел Я Няу Госта Май Де Мим)/- Gal Costa & Caetano Veloso /Гял Коста и Четано Велосо/,

композитор и автор на текста: BEN. JORGE /Бен, Хорхе/, член на френското дружество S..., представляван от М.;

7. FEVER (ADAM FREELAND REMIX) /Фивър (Адам Фрийленд Ремикс/ - The Sarah Vaughan /Сара Ваугън/

композитор и автор на текста: COOLEY. EDDIE J /Куули, Еди Джей/, член на американското дружество В..., представляван от М.;

композитор и автор на текста: DAVENPORT. JOHN /Дейвънпорт. Джон/, член на американското дружество В..., представляван от М.,

което нарушение се изразява в осъществено на 06.06.2021г., без съгласие на правоносителя и без заплащане на възнаграждение, публично изпълнение на тези произведения в търговски обект- ресторант- пицария „А....”, стопанисван от „Г.Ф.“ ООД, както и искането за осъждането на

ответника да разгласи за своя сметка диспозитива на съдебното решение в два всекидневника и в определен от съда часови пояс на телевизионна организация с национално покритие, като неоснователни.

Жалбоподателят поддържа, че обжалваното решение е незаконосъобразно, неправилно поради нарушение на материалния закон и на съществени съдопроизводствени правила и необосновано, за което излага конкретни съображения. Моли да се отмени първоинстанционното решение изцяло, като бъдат уважени предявените сдружението обективно съединени искове за присъждане на обезщетение от 7000 (седем хиляди) лева и за разгласяване на диспозитива на решението за сметка на ответника. Претендира присъждане на всички разноски, направени пред първата инстанция в пълния им претендиран размер, както и разноските пред настоящата въззивна инстанция.

По жалбата не е подаден отговор в законния срок. В1-то заседание, въззиваемия, чрез пълномощника си, взема становище за неоснователност на същата и моли да се потвърди обжалваното решение.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното:

Предявени са общо 7 обективно кумулативно съединени иска по чл. 95а и един иск чл. 95б, ал.1, т. 6 от Закона за авторското право и сродните му права (ЗАПСП) от сдружение „М.“, ЕИК № със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „Б.“ № 17, ет. 4 против „Д.“ ЕООД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. С.З., ж. к. „Ж.“, ул. „Г.И.П.“ № 30, вх. Б, ет. 2, ап. 28. Ищецът моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да заплати общо 7000 лв обезщетения за настъпили имуществени вреди, под формата на пропуснати ползи, от осъществено на 16.11.2021 г. нарушение на авторските права на авторите на текста и музиката на горепосочените 7 музикални произведения - по 500.00 лева за всяко от тях отделно за авторите на текста и за авторите на музиката, т.е. общо 7 000 лева, както и да бъде осъден ответника и да разгласи констатираното нарушение чрез публичното обявяване на диспозитива на съдебното решение в два всекидневника и в определен от съда часови пояс на телевизионна организация с национално покритие.

Ответникът оспорва исковете по основание и размер, за което излага конкретни съображения.

В исковата молба се твърди, че ищецът е организация за колективно управление на авторски права на територията на Република България, надлежно регистрирана и в това си качество представлява авторите, които са членове и на сходни организации за колективно управление на права, които действат на територията на други юрисдикции, което се доказва от представените от ищеца писмени доказателства, сочещи че сдружение „М.“ е регистрирано като организация за колективно управление на авторски права /ОКУП/, начини на използване и обекти на закрила, сред които публичното изпълнение на музикални произведения.

Не се спори между страните, че ответникът „Г.Ф.“ ООД стопанисва

ресторант- пицария „А...“, находящ се в гр. С., бул. „А...“ №2, МОЛ Р. с..

С оглед наведените в жалбата възражение, спорно се явява дали действително са извършени твърдяните от ищеца нарушения на авторските права относно посочените в ИМ произведения.

В тази връзка, за установяване на твърдените от ищеца обстоятелства, по делото са събрани гласни доказателства посредством показанията на свидетеля Ч.В.П. и свидетелката С.И.А., допуснати по искане на ищеца.

Свидетелят П. работи като сътрудник/посредник по силата на граждански договор с ищеца, като според показанията му, че в изпълнение на възложените му функции, посетил на 06.06.2021 г. ресторант- пицария „А.“, където престоял около 45 минути в остъклената част на заведението. По време на престоя си, той установил, че музикалното озвучаване на ресторанта е от „В. радио“, като в помещението, в което се настанил, имало две големи тонколони. Свидетелят посочва, че с помощта на мобилното приложение Shazam и след сравнение по You tube със съществуваща база данни, от него били разпознати музикалните произведения, които звучали. Приложението идентифицирало на 100 % всяко музикално произведение, което се изпълнява в дадено помещение, като посочвало наименованието на песента и изпълнителя. По време на въпросното посещение, били индивидуализирани седем музикални произведения от репертоара на „М.“, разпознати от програмата, които свидетелят назовава, съпадащи с тези, посочени в ИМ. Заявява, че след установяване на произведенията, изпратил имейл на служебната поща на сдружението за извършване повторна проверка в световната база данни. Свидетелят твърди, че за посещенията си в различните обекти изготвя отчет с данни за посещения обект и идентифицираните произведения, който, заедно с приложен към него касов бон, предоставя на „М.“.

Св. С.А. посочва, че работи на длъжност - мениджър лицензиране публично изпълнение при ищцовото сдружение. Същата заявява, че сдружението има регионална мрежа от сътрудници, които имат задължения да посещават обекти, да установяват музиката в тях, да говорят с ползвателите за сключване на договори за ползване на музикални произведения. Посочва, че в случай че при посещението се установи изпълнение на произведения от репертоара на „М.“, те се изпращат за повторно идентифициране на имейл на сдружението и служители от отдел „Разпределение“ извършват проверка в световните бази данни. Обяснява, че само произведения, които са безспорно установени след повторната проверка, се включват впоследствие в съставено уведомително писмо, което се изпраща на ползвателя, с което се кани същия за сключване на лицензионен договор.

В хода на производството са изслушани и показанията на свидетелите на ответната страна - В.Р.-С. и В.Г..

Свидетелката С.- управител на процесния ресторант, твърди, че озвучаването на заведението става от компютър, музиката е фонова, а произведенията, които звучат, са от репертоара на „А.М.“, като отрича в заведението да се слуша радио. Посочва, че само тя и още двама служители

имат право да пускат музика и разполагат с парола за достъп до сайта на „А.“. Описва разположението на помещенията в заведението, като твърди, че озвучаване има само във вътрешната и остъклената му част, в откритата- най-външната част, където е разположена маса ГЗ, не звучи музика.

Свидетелката Г. посочва, че музиката, която звучи в ресторанта, не е от радио, а от каталога на „А.“, съдържащ различни видове музикални произведения. Достъп до този каталог, чрез парола, имат управителката и двама служители. Свидетелката посочва, че представеният по делото касов бон е издаден за маса ГЗ, която се намира в откритата част на заведението, където няма озвучителна техника.

По делото е представен от ищеца фискален бон, издаден на 06.06.2021 г., от който е видно, че в обект- „А.“, находящ се в гр. С., бул.”А.”№2, стопанисван от ответното дружество, на посочената дата са закупени от клиент от маса ГЗ пица и кола на обща стойност 11,80 лв.

Според чл.95, ал.1 от ЗАПСП, който наруши авторско право, сродно на него право или друго право по този закон, дължи обезщетение на носителя на правото или на лицето, на което той е отстъпил изключително право за използване. Съгласно ал. 2 на същия, обезщетение се дължи за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от нарушението.

Възникването на отговорността по горепосочената разпоредба се обуславя от установяването на следните кумулативни предпоставки: нарушено авторско или друго сродно на него право, вина на нарушителя, наличие на вреда за носителя на правото и причинна връзка между нарушението и вредата, като вината се предполага до доказване на противното.

По делото не е спорно, че сдружението- ищец е вписано в регистъра, воден от Министерство на културата на основание чл.40 г от ЗАПСП /отм./, сега чл.94 г ЗАПСП, като организация за колективно управление на авторски права, която съгласно чл. 95в ЗАПСП и чл.94, ал.2 ЗАПСП може от свое име да предявява иски в защита на правата, предоставени ѝ за управление.

От приетото пред първата инстанция заключение на съдебно-техническата експертиза се установява, че композиторите и авторите на текстовете на процесните седем песни съвпадат с тези, посочени в исковата молба като носители на авторските права върху музиката и текста на изброените музикални произведения. Според заключението, създателите на произведенията членуват в организации за колективно управление на авторски права, които имат сключени договори за взаимно представителство с „М.“, действащи към твърдяната дата на нарушението, като констатациите на вещото лице се основават на преглед на цитираните договори, налични в Министерство на културата, Д”АПСП”.

С оглед горното, се налага извод, че сдружението разполага с необходимата процесуална легитимация да търси защита на авторските права, които са възникнали в полза на упоменатите в исковата молба лица.

Обект на авторско право е всяко произведение на литературата, изкуството и науката, което е резултат на творческа дейност и е изразено по

какъвто и да е начин и в каквато и да е обективна форма /чл.3, ал.1 от ЗАПСП/, като обект на закрила съгласно чл.3, ал.1, т.1, пр.1 и т.2 от ЗАПСП са и музикалните произведения. Според чл.5 ЗАПСП, носител на авторското право е авторът физическо лице, в резултат на чиято творческа дейност е възникнало произведението. Авторските правомощия възникват със създаване на произведението, като от този момент се поражда и задължението на трети лица да се въздържат от неправомерното му използване. Съдържанието на авторското право е регламентирано в чл.15 и сл. от ЗАПСП като съвкупност от имуществени и неимуществени права. Съгласно чл.18, ал.1 от Закона, авторът има изключителното право да използва създаденото от него произведение и да разрешава ползването му от други лица, като формите на използването на авторското произведение са посочени в ал.2 на чл.18. Разпоредбата на чл.19 ЗАПСП признава имущественото право на автора на възнаграждение за всеки вид използване на произведението и за всяко поредно използване. Използването на авторско произведение без съгласие на автора / чл.35 ЗАПСП/ съставлява нарушение на авторското право, което поражда в негова полза право на обезщетение за причинените вреди /чл.95 ЗАПСП/.

В случая, от ищеца се твърди нарушение на авторското право върху текста и музиката на описаните в исковата молба произведения, които литературни произведения /текст/ и музикални произведения /мелодия/, като резултат от творческата дейност на техните автори, изразена в обективна форма, отговарят на изискванията на чл.3 от ЗАПСП и се ползват със закрила като обекти на авторско право.

Според съда, при лежаща върху ищцовата страна доказателствена тежест, по делото не се установи, при условията на пълно и главно доказване, твърдяното в ИМ нарушение на авторските права, изразяващо се в използването на процесните музикални произведения в стопанисвания от ответника обект, без наличие на надлежно отстъпени права. Конкретно, от ангажираните от ищцовата страна доказателства по делото не се доказва категорично публично изпълнение на описаните в исковата молба произведения, осъществено на 06.06.2021г. в ресторант „А.Ф.“, в гр.С., бул. А. №2, Мол Р. с.. Твърдения в тази насока се съдържат единствено в показанията на свидетеля П., който излага, че на посочената дата е посетил обекта на ответника и е констатирал излъчването чрез озвучителна система на процесиите седем произведения от репертоара на ищеца, както и че идентифицирането на същите е станало посредством използването на мобилното приложение Shazam. Така депозираните показания, ценени от съда съгласно чл.172 ГПК, предвид заинтересоваността на свидетеля в полза на ищеца, като негов сътрудник по граждански възмезден договор, не се потвърждават от другите събрани по делото доказателства. Свидетелката Ашминова подробно описва механизма на извършваните от сътрудниците на сдружението проверки, но няма преки впечатления относно озвучаването в заведението на ответника и осъществяване използването на посочените произведения. Не са представени доказателства, че свидетелят П. действително е идентифицирал чрез телефонното приложение въпросните

произведения. Липсват и писмени документи, удостоверяващи резултата от направената проверка от сътрудника на сдружението. От представения по делото касов бон, за който свидетелят П. посочва да му е издаден от търговския обект на ответника, не се установяват релевантни за спора факти. Същият съдържа само информация, че на отразената в него дата е извършена покупка на артикули на обща стойност 11,80 лв., но не свидетелства за това кое лице е посетило въпросния обект и е извършило покупката. В тази връзка, следва да се отбележи, че достоверността на коментираните показания на свидетеля П. е разколебана и от показанията на свидетелите на ответника, които еднозначно потвърждават, че маса Г3, за която се отнася касовия бон, се намира извън остъклената част на заведението, където няма озвучителна техника. Наред с горното, следва да се посочи още, че по делото не се събраха каквито и да е данни относно използването на приложение Shazam като способ за идентифициране на музикалните произведения - за неговите функции и възможността за допускане на грешки при отчитането на резултат от идентифицирането на музикално произведение.

С оглед изложеното, съдът намира, че след като не се установяват извършени от ответното дружество нарушения на авторски права, не са налице предпоставки за заплащане на претендираните от ищеца обезщетения. Неоснователността на исковете по чл. 95а ЗАПСП обуславя и неоснователност на иска чл. 95б, ал.1, т. 6 от ЗАПСП. Ето защо така предявените искове следва да бъдат отхвърлени. До тези правни изводи е достигнал и първоинстанционният съд, поради което обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

С оглед горното и на основание чл. 78 от ГПК, следва да бъде осъдено сдружение „М.“, ЕИК № ... да заплати на „Г.Ф.“ ООД, ЕИК, със седалище и адрес на управление гр. П., ул. „Й.Г.“ №38, ет.3 сумата от 3360 лв, разности за адвокатско възнаграждение за въззивното производство. В тази връзка, възражението за прекомерност на същото е неоснователно, тъй като съгласно Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, такова се дължи на адвоката по всеки отделен иск. Както се посочи, в случая, имаме предявени общо 8 обективно съединени иска, като при интерес от 1000 лв, по всеки иск се дължи минимално възнаграждение на адвоката от 400 лв, т.е. общо 3200 лв, съгласно чл.7, ал.2, т.1 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в редакцията ѝ към датата на сключване на договора за правна защита ѝ съдействие във въззивното производство – 24.11.2022г. Ето защо, платеният от ответника адвокатски хонорар от 3360 лв с ДДС за защита пред въззивната инстанция не е прекомерен.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 1097 от 22.07.2022 г. по гр.д. №2922/2021

г. по описа на Пловдивския окръжен съд.

ОСЪЖДА Сдружение „М.“ с ЕИК, със седалище и адрес на управление- гр. С., ул. “Б.” №17, ет.4 да заплати на „Г.Ф.“ ООД, ЕИК, със седалище и адрес на управление гр. П., ул.“Й.Г.“ №38, ет.3 сумата от 3360 лв с ДДС разноси за адвокатско възнаграждение за въззивното производство

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____